Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11289/2025
11.03.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље Републике Србије, Министарства пољопривреде, шумарста и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, против туженог АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Богдан Лакичевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5133/19 од 28.11.2024. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5133/19 од 28.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5133/19 од 28.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11276/18 од 28.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности. Ставом другим изреке, одржано је у целости на снази решење о платном налогу Првог основног суда у Београду Пл 4154/17 од 08.11.2017. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати 126.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.06.2008. године до исплате, као и у делу у ком је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова издавања платног налога плати 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 7.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 5133/19 од 28.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати 120.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.06.2008. године до исплате и законску затезну камату на износ од 6.000,00 динара од 30.10.2017. године до исплате, као и 6.000,00 динара на име

трошкова издавања платног налога. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одбијен као неосновн тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужени да тужиљи исплати законску затезну камату на износ од 6.000,00 динара од 26.06.2008. године до 29.10.2017. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, у преиначеном делу, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23).

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. При том, ревизијом се побија одлука о камати, која представља споредно потраживање. Из наведених разлога, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужиље, ревизија није дозвољена.

Преиначење учињено побијаном одлуком у делу одлуке о камати као споредном потраживању, ревизију тужиље не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија против одлуке о камати, није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић